

De metallis et lapidibus

Incipit prologus libri tertij.

ampliādis: p castrū et ciuitatib⁹ muniēdis:
p hostib⁹ feriēdis et se defendēdis. Que
oia xps fecit. Ipe em̄ in mūdū veniēs spūa
lis ecclie edificium astruxit: cui⁹ ipemet an
gular⁹ lapis et fundamētū fuit. Ipe etiam
plateas. i. latitudines p̄loꝝ vel humiles et
planas mētes fidelium diuersis lapidib⁹. i.
donis vel virtutibus strauit. Ipe q̄z pontē
p̄ntē ad flumē pcti p̄transeundū fecit. Ipe
hostes spūales p nob̄ expugnauit. Ipe lu
pos. i. hereticos: et canes. i. p̄secutores ef
fugauit. Ipe aut̄ infirmitates varias tam
carnales q̄ spūales sanauit. Ipe turre
regis. i. potentias bñ regentium ampliāuit.
Ipe etiā ciuitates et castra. i. fidelium habi
tacula angelozū. s. custodia muniuit. Ipe
etiā a demonib⁹ et quiblibet tērationibus
nos p̄teguit et defendit. Xps etiā assimi
lat̄ chrysolito q̄ est lapis egyptiacus vt au
rū lucēs sic ignis scintillans. et mari siliis
ad virozē declinās. Ita dñs noster Iesus
xps fuit sicut aux lucens p sapie splendo
rem: scintillās p doctrine feruozē: mari si
milis p passionis dolorē: ad virozē incor
ruptionis tendēs p carnis resurrectionē.
Itē dicit Dialco. q̄ chrysolitus in auro po
situs et in sinistro lacerto portatus terrere
et fugare demōes dicit. et timores noctur
nos inuat: et melancoliā euacuat. Que si
ue vera sint siue nō: tñ p similitudinem veris
sime xpo competūt. Qui tunc ponit in au
ro quādo p cunctis diligit: quia sicut au
rum p̄cedit omnia metalla: ita amor xpi de
bet excedere omnes alios amores. S; tñ
in sinistro lacerto portat̄ quando aduersi
tas et tribulatio p eo patiēter sustinet. Al
quī in tribulatione eius exemplū p oculis
habet: vel ipsius auxilium inuocat. Ipe
em̄ deuote inuocatus fugat demones: id
est tentationes manifestas: et timores no
cturnos: id est tentationes occultas q̄ ma
gis sunt timende. et euacuat melancoliaz:
id est tristitias et accidias. s. consolationes
insufudendo. Ipe em̄ electos suos hic reso
net per gr̄e consolationez: sed in futuro re
plebit eos perfecta consolatione et̄ne glo
rie. In qua ipse cum patre et sancto spū vi
uit et regnat deus et nunc et semper in secu
la seculoz Amen.

Explicit liber secundus de simi
litudinibus rerum.

Fidete ficul
neā et oēs arbores cū pro
ducūt iā ex se fructū scilicet
qm̄ ipse est estas: ita et vos
cū viderit̄ hec fieri: scito
te qm̄ ipse est regnuz dei:

Luce. xxi. Verbum eterni patris et dei vnige
nitus filius nostre p̄ditioni cōpatiēs et p
uidens saluti sicut nobis siliis fieri voluit
in natura: qz. s. exinanuit semetip̄m formā
serui accipiens: in similitudinē hominum fa
ctus et habitu innētus vt homo: ita etiam
nobis se p̄formauit in doctrina. Nā sicut
verbum caro factū est: et verus homo est: sic
hominū doctor effectus est: et modo hūa
no nos docuit. Natural̄ nāq; modus est
hominū: quoz intellectua cognitio a sen
su sumit initium ex sensibus intelligibilia ca
pere. et p visibilia similitudines corporoz etiā
in inuisibilia et spūalia noticiāz deuenire.
Quē modū factor hominū vt homines in
strueret: tenēs cū nos de spūalibus doce
re voluit: frequētissime de corporalibus reb⁹
ta naturalibus q̄ politicis metaphoras
introduxit: sicut in euangelijs patet. Has
aut̄ similitudines rex xps tāto moderamine
tradidit: vt in eis non tñ rudes facillime
informaret: sed et quozcūq; excelsa inge
nia sublimis exerceret. Quapropter in ver
bis p̄positis plantaz seu arboꝝ exemplū
introduxit ad regni dei tempa designāda.

Fidete inq̄t ficulneaz et omnes arbores
et. Abi nō octose dñs in omnes generalli
ter arbores de ficulnea solum curauit face
re mentionem: vtpote de cuius singulariē
folijs legunt̄ p̄mi nostri parētes post tras
gressionē p̄cepti nuditatis sue ignominia
contexisse. Nam Hēn. iij. dicit: Apti sunt
oculi amboꝝ. s. Ade et eue. Cūq; cognouit
sent se esse nudos p̄suerūt folia ficus et fe
cerūt sibi pericōmata. Vult ergo nō incon
grue dñs q̄ sicut ficulnea in mūdi p̄ncipio
humane transgressionis p̄mū exiit̄ tegu
mentū: ita qz in mūdi termino fiat vicine
humane reformationis indicium. Cū pdu
cūt inq̄t ex se fructū scilicet qm̄ ipse est estas.
Abi nota q̄ non incongrue dominus per
fructificationē cōmuniter arboꝝ que tēpe
fit estas regni dei et iudicij vltimi p̄ntiaz